NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420599410
AA43-1217-12/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 6.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Paegle,
tiesnese I.Kaļiņina un tiesnesis M.Vīgants,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *G.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 9.marta lēmuma Nr.22.4/11051 atcelšanu, sakarā ar SIA *„/Nosaukums/”* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 1.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] VID Nodokļu kontroles pārvalde no 2009.gada 20.oktobra līdz 28.decembrim veica SIA *„/Nosaukums/”* pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.augustam un uzņēmuma ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2008.gadu.

Ar nodokļu administrācijas 2009.gada 29.decembra lēmumu Nr.23.9/153 par audita rezultātiem SIA *„/Nosaukums/”* papildus nomaksai budžetā noteikts: PVN Ls 5880, nokavējuma nauda Ls 720,30 un soda nauda Ls 2940, kā arī samazināts nepamatoti palielinātais no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 1179,72, aprēķināta soda nauda Ls 589,86, palielināti 2008.gada apliekamie ienākumi par Ls 8588 un samazināti iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumi par Ls 8588.

Lēmumu par audita rezultātiem pieteicēja apstrīdēja, bet VID ģenerāldirektora v.i. ar 2010.gada 9.marta lēmumu Nr.22.4/11051 (turpmāk – Lēmums), atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[2] Pieteikumā par Lēmuma atcelšanu pieteicēja norādījusi, ka Lēmums ir prettiesisks, jo VID nepareizi interpretē tiesību normās noteikto, kā arī bez tiesiska pamata VID attiecinājis citu personu rīcību uz pieteicējas saimniecisko darbību.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 1.jūnija spriedumu pieteikums noraidīts, balstoties uz turpmāk minētajiem motīviem.

[3.1] SIA *„/Nosaukums 2/”* vārdā pieteicējai izrakstītas šādas pavadzīmes, kurās kā atbildīgā persona par preču (saldētām brētliņām) izsniegšanu parakstījies *S.B.*:

1) 2008.gada 9.decembra pavadzīme Nr.ADT 363100 par Ls 7733,72, tajā skaitā PVN Ls 1179,72;

2) 2009.gada 5.janvāra pavadzīme Nr.ADT 363101 par Ls 9 825,20, tajā skaitā PVN Ls 1705,20.

Minētajās pavadzīmēs norādīta SIA *„/Nosaukums 2/”* juridiskā adrese */adrese/*, bet nav norādīta preču saņemšanas un izsniegšanas vieta.

[3.2] SIA *„/Nosaukums/”* kā samaksu apliecinošus dokumentus pārbaudei uzrādījusi SIA *„/Nosaukums 2/”* vārdā noformēto 2008.gada 9.decembra kvīti sērija CF Nr.46026 un 2009.gada 5.janvāra kvīti sērija JA Nr.22701, kuras parakstījis *S.B.*

[3.3] 2009.gada 30.janvāra paskaidrojumā un 2009.gada 4.marta paziņojumā VID Latgales reģionālajai iestādei SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersona *S.B.* apliecinājis, ka darījumus ar pieteicēju nav veicis.

[3.4] SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā pieteicējai izrakstītas šādas pavadzīmes, kurās kā atbildīgā persona par preču (saldētām brētliņām) izsniegšanu parakstījies *R.B.*:

1) 2009.gada 8.janvāra pavadzīme AEF 682933 par Ls 9147,60, tajā skaitā PVN Ls 1587,60;

2) 2009.gada 13.janvāra pavadzīme AEF 682935 par Ls 8470, tajā skaitā PVN Ls 1470;

3) 2009.gada 21.janvāra pavadzīme AEF 682936 par Ls 6437,20, tajā skaitā PVN Ls 1117,20).

Minētajās pavadzīmēs nav norādīta preču saņemšanas un izsniegšanas vieta.

[3.5] SIA *„/Nosaukums/”* kā samaksu apliecinošus dokumentus pārbaudei uzrādījusi SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā noformēto 2009.gada 8.janvāra kvīti sērija CK Nr.38126, 2009.gada 3.februāra kvīti sērija CK Nr.38127 un 2009.gada 2.marta kvīti sērija Nr.CK Nr.38128.

[3.6] 2009.gada 29.septembra paskaidrojumā VID Finanšu policijai SIA *„/Nosaukums 3/”* amatpersona *R.B.* norādījis, ka par SIA *„/Nosaukums 3/”* neko nezin, par uzņēmuma amatpersonu kļuvis pēc trešo personu lūguma un par SIA *„/Nosaukums 3/”* saimniecisko darbību nav informēts *(lietas 51.-52.lapa)*.

[3.7] Pastāv strīds par to, vai VID ir pamatoti ierobežojis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums 2/”* un SIA *„/Nosaukums 3/”*, kā arī saistībā ar to papildu nomaksai budžetā aprēķinājis nodokļu maksājumus.

Līdz ar to jāizvērtē, vai darījumi ar SIA *„/Nosaukums 2/”* un SIA *„/Nosaukums 3/”* faktiski ir notikuši.

[3.8] Tiesa atsaukusies uz likuma „Par grāmatvedību” 7.pantu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” *(redakcijā, kas bija spēkā darījumu veikšanas brīdī)* 1.panta 9.punktu, 8.pantu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī spriedumā ietvertas atsauces uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) atziņām.

[3.9] No lietas materiāliem tiesa secinājusi, ka pieteicēja nav spējusi pierādīt sniegtās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem, savukārt VID rīcībā ir pietiekoši pierādījumi, lai neatzītu pieteicējas darījumus ar SIA *„/Nosaukums 2/”* un SIA *„/Nosaukums 3/”*.

[3.9.1] Pavadzīmes Nr.ADT 363100 un Nr.ADT 363101 SIA *„/Nosaukums 2/”* vārdā parakstījis *S.B.*, tajās norādīta nepareiza SIA *„/Nosaukums 2/”* juridiskā adrese, kā arī nav norādīta preču saņemšanas un izsniegšanas vieta. SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersona *S.B.* noliedz darījumu veikšanu ar pieteicēju. SIA *„/Nosaukums 2/”* vārdā noformētās kvītis nav reģistrētas VID, līdz ar to atbildētājam ir pamats apstrīdēt arī maksājumu veikšanu minētajām personām. SIA *„/Nosaukums 2/”* darbības veids ir mazumtirdzniecība pa pastu vai interneta veikalos.

[3.9.2] SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā izrakstītās pavadzīmes: 2009.gada 8.janvāra pavadzīmi AEF 682933, 2009.gada 13.janvāra pavadzīmi AEF 682935 un 2009.gada 21.janvāra pavadzīmi AEF 682936, kā arī kvītis parakstījis *R.B.*, kurš noliedz darījumu veikšanu ar pieteicēju. Pavadzīmēs nav norādīta preču saņemšanas un izsniegšanas vieta. *R.B.* 2009.gada 29.septembrī VID Finanšu policijas pārvaldē sniedzis paskaidrojumu, kurā norādījis, ka par SIA *„/Nosaukums 3/”* neko nezin, par uzņēmuma amatpersonu kļuvis pēc trešo personu lūguma, kā arī par SIA *„/Nosaukums 3/”* saimniecisko darbību nav informēts. SIA *„/Nosaukums 3/”* vārdā noformētās kvītis nav reģistrētas VID, līdz ar to VID ir pamats apstrīdēt arī maksājumu veikšanu minētajām personām. SIA *„/Nosaukums 3/”* juridiskajā adresē nav sasniedzama, bet 2009.gada 19.februārī uzņēmums izslēgts no VID ar PVN apliekamo personu reģistra.

[3.9.3] Izvērtējot minētos faktus, tiesa secinājusi, ka pieteicējas uzrādītie darījumu partneri SIA *„/Nosaukums 2/"* un SIA *„/Nosaukums 3/"* nav veikuši darījumus, par kuriem izrakstīti nodokļu rēķini. Saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Tas nozīmē, ka juridiska persona – sabiedrība ar ierobežotu atbildību – darbojas caur saviem likumā noteiktā kārtībā ieceltiem pārstāvjiem. Saskaņā ar „Lursoft" datu bāzē pieejamajiem Komercreģistra datiem (*www.lursoft.lv*) *S.B.* bija SIA *„/Nosaukums 2/"* amatpersona ar pārstāvības tiesībām no 2007.gada līdz 2010.gada 25.martam, savukārt *R.B.* bija SIA *„/Nosaukums 3/"* amatpersona no 2008.gada 11.novembra, tātad arī apstrīdēto darījumu veikšanas laikā. Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka. No *S.B.* un *R.B.* paskaidrojumiem izriet, ka darījumi ar pieteicēju nav veikti.

[3.10] Tiesa atsaukusies uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, no kuras izriet nodokļu maksātāja pienākums iesniegt pierādījumus, kas atspēkotu VID argumentus un pierādījumus.

Pieteicēja iesniegusi SIA *„/Nosaukums/"* meistares paskaidrojumu, ka zivju pārstrādes cehā pieņemtas kravas ar saldētām brētliņām no SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"* saskaņā ar pavadzīmēm Nr.AEF 682936, Nr.AEF 682933, Nr.ADT 363101, Nr.ADT 363100, par to veikti ieraksti ienākošo izejvielu pavaddokumentu reģistrācijas žurnālā.

Tiesa atzinusi, ka minētais SIA *„/Nosaukums/"* meistares paskaidrojums nepierāda, ka preces (saldētas brētliņas) ir pārdevuši pavadzīmēs norādītie PVN maksātāji SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"*.

Tādējādi pieteicēja nav atspēkojusi VID savākots pierādījumus, kas kopumā apliecina, ka darījumi ar SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"* faktiski nav notikuši. Konstatējot, ka pieteicējai preces nav piegādājušas pavadzīmēs norādītās ar PVN apliekamās personas – SIA *„/Nosaukums 2/"* un SIA *„/Nosaukums 3/"*, nav nepieciešams vērtēt pārējo priekšnoteikumu esību.

Tiesa secinājusi, ka VID pamatoti liedza pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"*, kā arī pamatoti pārbaudes rezultātā samazināja uzrādīto priekšnodokli par Ls 7059,72 (2008.gada decembrī par Ls 1179,72 un 2009.gada janvārī par Ls 5880).

[3.11] Pieteicējai darījuma slēgšanas brīdī bija iespēja pārliecināties par darījumu partneru (SIA *„/Nosaukums 2/"* un SIA *„/Nosaukums 3/"*) amatpersonu identitāti, tiekoties klātienē un noslēdzot darījumu par preču piegādi rakstveidā. Ja pieteicēja to nav darījusi, tai jāuzņemas atbildība par šādu rīcību. 2005.gada 3.maija spriedumā Senāts atzinis, ka komersantam ir brīvas iespējas izvēlēties darījumu partneri, un tāpēc tam ir jāizvērtē, kādus riska elementus ietver darījums, kurā tas iesaistās (*sk. Senāta sprieduma lietā Nr.SKA-103/2005 14.punktu*). Norādāms arī uz komersanta atbildību,

uzņemoties risku par darījuma partnera izvēli. Slēdzot darījumus, pieteicējai bija jāpārliecinās, ka darījums notiek ar reāli eksistējošu uzņēmumu, ko iespējams izdarīt, pārliecinoties par darījuma partnera pilnvarām slēgt darījumus. Ja pieteicējas darbinieki to nedarīja, pieteicēja ir atbildīga par pieļauto neuzmanību. Pieteicēja atzina, ka nav pārliecinājusies par darījumu partneru amatpersonu identitāti, kaut arī tai ar atbilstošu rūpību bija jāpārliecinās par savu darījumu partneru pilnvarām.

[3.12] Pieteicēja 2008.gada peļņas un zaudējumu aprēķinā uzrādījusi izmaksas par SIA *„/Nosaukums 2/"* 2008.gada 9.decembra pavadzīmē Nr.ADT 363100 norādīto preču vērtību Ls 6554, kā arī 2007.gadā saņemto pakalpojumu vērtību Ls 1614:

1) SIA *„/Nosaukums 4/"* 2008.gada 3.janvāra rēķinā Nr.20076789038 par telekomunicāciju pakalpojumiem un abonēšanas maksu 2007.gada decembrī norādīto pakalpojumu vērtību Ls 194,10 (noapaļojot Ls 194);

2) AS *„/Nosaukums 5/"* 2008.gada 4.janvāra rēķinā Nr.200146957448 par 2007.gada decembrī patērētās elektroenerģijas vērtību Ls 679,99 (noapaļojot Ls 680);

3) SIA *„/Nosaukums 6/"* 2008.gada 15.janvāra faktūra – rēķinā Nr.49 par grāmatvedības pakalpojumiem 2007.gada decembrī norādīto pakalpojumu vērtību Ls 140;

4) SIA *„/Nosaukums 7/"* 2008.gada 1.aprīļa rēķinā Nr.0037 un 28.aprīļa rēķinā Nr.0069 par 2007.gada finanšu pārskata pārbaudi norādīto pakalpojumu vērtību Ls 600.

2008.gada peļņas un zaudējumu aprēķinā pieteicēja iegrāmatojusi transporta pakalpojumu vērtību Ls 420 saskaņā ar AS *„/Nosaukums 8/"* 2008.gada 20.maija faktūrrēķinu Nr.123, bet nav palielinājusi 2008.gada apliekamo ienākumu par minēto izdevumu summu.

Tiesa atzinusi, ka saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta pirmo daļu, 4.panta pirmo un otro daļu, 22.panta pirmo daļu un Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu un 22.panta pirmo daļu VID ir pamatoti samazinājis pieteicējas 2008.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas par Ls 6554. Saskaņā ar Gada pārskatu likuma 25.panta pirmo daļu un likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmo daļu, 5.panta pirmo daļu VID ir pamatoti samazinājis 2008.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās administratīvās izmaksas par Ls 1614 un Ls 420, iekļāvis saimniecisko darbību nesaistītajos izdevumos un attiecīgi koriģējis (palielinājis) pieteicējas ar UIN apliekamo 2008.gada ienākumu. Tādējādi veikto korekciju rezultātā pamatoti palielināts pieteicējas 2008.gada apliekamais ienākums par Ls 8588 un samazināti iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumi par Ls 8588.

[3.13] Tiesa secinājusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ tas atstājams negrozīts, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 1.jūnija spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Lietas apstākļus un pierādījumus tiesa novērtējusi neobjektīvi un nepilnīgi. Tiesa nav vadījusies no taisnīguma principa. Dodot priekšroku VID paskaidrojumiem, tiesa nav ņēmusi vērā, ka tie balstīti uz pieņēmumiem. Tiesa nepareizi interpretējusi tiesību normas.

[4.2] Tiesas spriedums neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 2., $14.^{1}$,15. – 17., 246., 247. un 251.pantā noteiktajām prasībām, kā arī neatbilst tiesību principiem. Spriedums nav pamatots ar tiesību normām un tiesu prakses atziņām.

[4.3] Lietā nav konstatēts, ka pieteicēja rīkojusies ļaunprātīgi vai ar tīšu nodomu, vai zinājusi (tai bija jāzina), ka, iegādājoties preci tā piedalās darbībās, kas aizliegtas ar likumu. Veicot uzņēmējdarbību, pieteicēja nav pārsniegusi normāla ražošanas riska robežas. Pieteicējas vaina konstatējama vieglas neuzmanības formā (paviršība), kam nav juridisku seku. Darījumi netika apstrīdēti, prece tika reāli pieņemta, nodota ražošanā un pēc tam realizēta.

[5] Rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību VID norādījis, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicējas pārstāvis nebija ieradies. Apgabaltiesa atzina, ka nav konstatējami APL 268. un 269.pantā minētie apstākļi, tādēļ nolēma izskatīt lietu bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās.

VID pārstāvis tiesas sēdē uzturēja Lēmumā norādīto pamatojumu un lūdza pieteikumu noraidīt.

Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *S.B.*

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi VID pārstāvja sniegtos paskaidrojumus un liecinieka *S.B.* liecību, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, izskatot lietu, ir pareizi konstatējusi visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un sniegusi motivētu šo apstākļu juridisko novērtējumu. Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumā ietverto argumentāciju (sk. šā sprieduma [3] punktu), apgabaltiesa atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Līdz ar to atbilstoši APL 307.panta ceturtajā daļā noteiktajam apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai argumentācijai un to neatkārto.

[9] Apgabaltiesa nevar piekrist apelācijas sūdzībā norādītajam, ka pirmās instances tiesas spriedumā nav norādītas ne tiesību normas, ne tiesu prakses atziņas un ka pirmās instances tiesa lietas apstākļus un pierādījumus novērtējusi neobjektīvi, nepilnīgi.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir pareizi norādītas piemērojamās tiesību normas (sk. šā sprieduma 3.8.apakšpunktu). Tiesības atskaitīt priekšnodokli šajā gadījumā regulē likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts, kur cita starp ir noteikts, ka tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Izskatāmajā gadījumā nav konstatējams viens no minētajā tiesību normā noteiktajiem obligātajiem priekšnosacījumiem, proti, lietā nav pierādījumu tam, ka pieteicēja rēķinos norādītās preces būtu saņēmusi no rēķinā norādītajiem uzņēmumiem SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"*, jo minēto uzņēmumu amatpersonas *S.B.* un *R.B.* pilnībā noliedz, ka būtu veikti pieteicējas uzrādītie darījumi (*lietas 46., 51. – 52.lapa*).

Tiesas sēdē liecinieks *S.B.* liecināja, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* bijis vienīgā persona ar pārstāvības tiesībām, neviena cita persona nebija tiesīga rīkoties uzņēmuma vārdā, pilnvaras netika izsniegtas. Lieciniekam *S.B.* tiesas sēdē tika uzrādīti lietā esošie dokumenti par darījumiem starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 2/"* (*lietas 45., 46.lapa*), uz ko liecinieks liecināja, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* šādas preces nav pārdevusi, uzņēmums vispār nav tirgojis saldētas zivis. Liecinieks apstiprināja, ka dokumentos redzamais paraksts nav viņa paraksts, kā arī zīmogs nav SIA *„/Nosaukums 2/"* zīmogs, visi uzrādītie dokumenti ir viltoti. Liecinieks *S.B.* uzturēja lietā esošo rakstveida paskaidrojumu, kas sniegts VID Finanšu policijas pārvaldē (*lietas 46.lapas otrā puse*).

Lietā ir SIA *„/Nosaukums 3/"* amatpersonas *R.B.* paskaidrojums (*lietas 51. – 52.lapa*), no kura izriet, ka uz VID Finanšu policijas pārvaldes vecākā izmeklētāja uzdotajiem jautājumiem *R.B.* atbildējis, ka viņam nekas nav zināms par uzņēmumu SIA *„/Nosaukums 3/"*. *R.B.* nav zināms, ar ko nodarbojas SIA *„/Nosaukums 3/"*, kāda ir uzņēmuma juridiskā adrese, kur atrodas uzņēmuma grāmatvedības dokumenti, vai tiek veikti darījumi. *R.B.* ir pilnībā noliedzis darījumu veikšanu ar pieteicēju.

Tādējādi lietā ir nodibināts fakts, ka pavadzīmēs norādītās ar PVN apliekamās personas, t.i., SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"* darījumus ar pieteicēju nav veikušas.

Pastāvot šādiem apstākļiem, pieteicējai nav tiesību PVN deklarācijā atskaitīt priekšnodokli no budžetā maksājamās PVN summas par uzrādītajiem darījumiem ar SIA *„/Nosaukums 3/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"*.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā piemērojamās tiesību normas ir norādītas un interpretētas pareizi. Spriedumā ietvertie secinājumi atbilst lietā konstatētajiem apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, kā arī spriedumā minētajām judikatūras atziņām.

[10] Pieteicēja iebilst, ka SIA *„/Nosaukums/”* nav rīkojusies ļaunprātīgi vai ar tīšu nodomu, jo prece tikusi reāli pieņemta, nodota ražošanā un pēc tam realizēta.

Apgabaltiesa atzīst, ka minētajiem argumentiem izskatāmajā lietā nav juridiskas nozīmes, jo šajā gadījumā SIA *„/Nosaukums 3/”* un SIA *„/Nosaukums 2/”* ir uzrādīti kā pieteicējas tiešie darījumu partneri. Tādējādi pieteicējas amatpersonai bija jāzina, kādos darījumos tā iesaistās. Kā to ir pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, pieteicējai bija pienākums pārliecināties, ka tā veic darījumus tieši ar rēķinos norādītajām personām, proti, ar SIA *„/Nosaukums 3/”* un SIA *„/Nosaukums 2/”*, ko pieteicēja nav darījusi.

Tiesisks pamats priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību īstenošanai ir likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto obligāto prasību izpilde.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punkts neparedz tiesības atskaitīt priekšnodokli gadījumā, ja nodokļa maksātājs nav pierādījis, ka rēķinos norādītās preces piegādājusi rēķinā norādītā ar PVN apliekamā persona.

Kā jau iepriekš tika norādīts, šajā gadījumā lietā nav pierādījumu tam, ka pieteicēja rēķinos norādītās preces būtu saņēmusi no rēķinā norādītajiem uzņēmumiem SIA *„/Nosaukums 3/”* un SIA *„/Nosaukums 2/”*.

Tādējādi nav nozīmes, vai pieteicējas amatpersona rīkojusies ļaunprātīgi vai labticīgi, kā arī, vai preces pieteicēja ir saņēmusi un realizējusi, vai nav. Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir nodibināts fakts, ka SIA *„/Nosaukums 3/”* un SIA *„/Nosaukums 2/”* rēķinā norādītās preces pieteicējai nav piegādājušas, un šāds apstāklis ir pietiekams pamats, lai atzītu, ka pieteicēja nav izpildījusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktās prasības.

[11] Pieteicēja uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums neatbilst APL 2., 14.[1],15. – 17., 246., 247. un 251.pantā noteiktajām prasībām, kā arī neatbilst tiesību principiem.

Apelācijas sūdzībā nav konkrēti norādīts, kā izpaužas sprieduma neatbilstība minētajām tiesību normām un tiesību principiem, tādēļ apgabaltiesai nerodas iespēja izvērtēt pieteicējas apsvērumus. Vienlaikus apgabaltiesa nekonstatē pierādījumus tam, ka pirmās instances tiesa būtu pārkāpusi APL 2., 14.[1], 15. – 17., 246., 247. un 251.pantā noteiktās prasības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 9.marta lēmuma Nr.22.4/11051 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	R.Paegle
Tiesneši	*(paraksts)*	I.Kaļiņina
	(paraksts)	M.Vīgants

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese R.Paegle
Rīgā 2012.gada 6.novembrī.